

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETESI ÁRA: Félévre — — 6 korona.

Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

Az altiszti sarjadék kiszemelése és nevelése.

Irta: *Soltész Imre*, csendőrfőhadnagy.

Nem egy csendőrnek volt már alkalma tapasztalni, hogy az altiszti tanfolyamba bevezényeltetve a vele szemben támasztott követelményeknek megfelelni legjobb akarata és minden igyekezete mellett sem volt képes, minek azután az lett a következménye, hogy a tanfolyam hallgatása alól felmentetett s kénytelen volt örsére visszatérni. Hogy az ily kudarc nem maradt minden következmény nélkül, azt leginkább azon körülmény esetlél, hogy az ily csendőrök közül sokan megváltak a testülettől, s más pályán kerestek boldogulást, feladva abbéli reményüket, hogy valaha még csendőr-altisztek lehessenek.

Egynémelyik helyesen fogta fel helyzetét, s nem lépett ki, de igen sok tévesen, mert lehet, hogy néhány év múlva újra megpróbálkozva a tanfolyam hallgatásával, talán sikerrel tehetne volna le az altiszti vizgát; amint hogy erre több eset is volt.

Hiszen hány tanuló bukik meg az iskolákban, s azok még sem hagyják abba tanulmányaikat, hanem az osztályt megismétlik.

Mert amit a gyengébbek esze egyszerre fel nem fog, azt megérti talán másodizben.

Mindenesetre az ilyen vizsátságot már eleve el kellene kerülni, mert az ilyen kétes sikerű próbálkozás kedvtelenséget szül, az önbizalmat és a bajtársak becslését csökkenti s nem egyszer, a korábban szerzett tekintély hátrányára is van.

A hiba a legtöbb esetben abban rejlik, hogy oly csendőr szemelteteti ki és hozatott javaslatba az altiszti iskolába, aki az ebbéli feltételeknek még kevésbé felelt meg.

Téves azonban azon nézet is, hogy altiszti iskolába csak az vezénylendő be, aki már 8–10 évig csendőröködött. Téves azért, mert a korrál az ember tanulékonyasága is csökken, noha tapasztalati köre gyarapszik is.

Ezért ajánlom a még fogékony eszű és a tanulásból még ki nem zökkent három-öt éves csendőrök bevezénylését az altiszti iskolába. Inkább tapasztaljanak azután, mint II. altisztek s míg a kellő jártasságot meg nem szerzik, maradjanak meg ezen minőségükben.

A csendőr minőségben való tapasztalatszerzés a gya-

korlati szolgálatban amúgy is csak nagyon rövid idejű, mert a csendőr néhány évi működés után őrsparancsnok helyettes lesz, s mint ilyen nem megy többé együtt a szolgálatba őrsparancsnokával, s így e téren épen úgy magára van hagyatva, mint II. altiszt korában.

Ezeket előrebocsátva nézzük már most, hogy az őrsparancsnok kikben ismerje fel az altiszti sarját?

Altiszti sarjnak alkalmas az a csendőr, aki jellemben és képességben ugyanazon minősültségű, mint a jó altiszt.

Könnyelmű és erkölcsi hibákban sínylő csendőr altisztként nem alkalmas, mert ha önállóságra jutna, példáját követve egész őrsé elzúllenek.

E tekintetben nem szabad elnézőknek lennünk még akkor sem, ha a mellőzés mindjárt a testületből való kiválást is eredményezné.

Tudniillik az ilyen természetű egyének között épen gyakoribb a jobb tehetség, s így az illető jászva végzi el az altiszti iskolát, s jobb rangszámot kap, mint sok más nálánál erkölcsi tekintetben értékesebb csendőr.

Van okom rá ezeket írni, mert e téren is sok volt a vizsattészés és békétlenség, s ha az igazság mérlegével mérünk, van is benne valami.

A jellembeli tulajdonságokat szemlélve, arra is kell ügyelnünk, hogy az illető elég szilárd jellemű-e, fog e tudni egykor alárendeltjeinek parancsolni, s egy kiküldöttet őrsön erős kézben fogja-e tartani a fegyelmet.

Az altisztekké való kiszemelés csak oly egyéneket érjen, kik intézményünknel életpályát keresnek, nem pedig egy képzőintézetet, mely értelmet fejleszt s pénzt is ad — más pályához.

Sajnos, vannak kik az altiszti vizgát is csak azért teszik le, hogy e révén magasabb zsold-illetéket kapjanak, de mihelyt az megüti azon mértéket, mely az illető vágyainak netovábbja, egyszerre betegeskedni kezd, mire aztán jön a kórház és felülvizsgálat és a várva-várt végkielégítés.

Az ilyen embereknél kárba veszett a befektetett szellemi és anyagi tőke.

A szellemi képzettség fokát nézve, az altiszti sarjult kiszemeltnék megfelelő felfogási képességűnek is kell lennie, azaz olyannak, a kinek elméje jó talajt biztosít az elméleti kiképzésre.

A hol a szellemi képesség hiányzik, ott a kiképzetés sem lehetséges.

A korlátozott felfogású csendőr csak akadály a továbbhaladásban; mert a lelkiismeretes oktató oda törekszik, hogy az előadottakat mindenki fel fogja, tehát a gyengébb is, már pedig emberföltötti küzdelmekbe kerül az ilyen embernek fejébe önteni a sokszor igazán elemi dolgokat.

Volt rá eset, hogy egy 10 éves csendőrnek egy óráig magyaráztam a lövés elméletét, s uramfia, egy óra múlva ott voltam az én csendőrémmel, a hol az óra elején.

Már most hol maradt a következő órára felveendő leckéknek magyarázata? Elmaradt; a régi anyagot kellett feladni újra, noha igazán sajnálatra méltó csendőröm épen annyit értett a lőutasításhoz ekkor is, mint a varga a harangöntéshez.

Szegény feje, maga is panaszkodott, hogy az ő esse már nem tanulásra való, s ha az altiszti iskolába nem küldik, elszolgált volna még sokáig mint csendőr, de így szegyelni fog örsére visszatérni.

Ót-hat évvel ezelőtt még jól tudott tanulni, de akkor azt mondták rá, hogy még fiatal, nincsen tapasztalata, s így most tíz év után itt kell hagynia az intézményt.

A szellemi képesség mellett szükséges még a fogalmazási képesség is.

Altiszti iskolába csak az való, ki önállóan tud már fogalmazni, s az őrsirodai teendőkben is járatos.

Igen jó iskola erre azon mostani rendszer, hogy a szolgálatból bevont csendőr maga készíti el a bűnvádi följelentéseinek fogalmazványát.

Ezenkívül az őrsparancsnok nyújtson olykor alkalmat az ilyen csendőrnek arra is, hogy az őrsirodai teendőket is megismerje. Előbb mutassa meg neki a tennivalókat, s azután próbálkozzék meg vele, van-e sikere oktatásának.

Az ilyen őrsparancsnok magának is, meg az intézménynek is hasznát keresi, mert ha beválik az illető, saját dolgát végzte el a tanítással, s a képességet is megadta az illetőnek ahhoz, hogy az altiszti iskolába kerüljön, miután csak őrsparancsnok helyettesítésére is alkalmas csendőrök vezényelhetnek be a tanfolyamba.

Volt olyan altiszti tanoncuzom is, ki csak törte a szolgálati nyelvet.

Bármily szükséges is a nép nyelvét is értő altiszt, de azért a szolgálati nyelvben való teljes jártasság is elvitatathatatlán kelléke az altisztnak. Mert hogy is képzelhető el egy csendőr altiszt, ki nem tud magyarul? Hogy érintkezik a hatóságokkal, alárendeljeit hogy oktatja, írásbeli feladatait hogyan javítja? Javítja őket parancs szóra, de hogyan, úgy, hogy a mi rossz, azt nem veszi észre, a jót meg rosszul javítja ki.

Hát még hogyan néznek ki a hatóságokhoz irt jelentései? Előjárói még elnézik, hogy a magyar nyelvvel hadi lábán áll, de nem ám a hatóságok, hol olykor nevetnek, de sokszor boszankodnak is a teljesen érthetetlen fogalmazású és magyarságu jelentés fölött.

A nyelvtanításnak legjobb módszere a következő:

A magyarul tanuló csendőr bajtársaival kizárólag magyarul beszéljen, s sok magyar könyvet olvasson, (hisz elég a tanulni való is), olvasáskor pedig jól figyelje meg az egyes szavakat, hogy azok hogyan lesznek írva. Gyakran írjon; őrsparancsnoka, vagy e téren értelme-sebb és járatosabb bajtársai pedig javítsák ki írott munkáit. A hibás szavakat azután írja le az illető egy szövegbe, s írja mellé a helyes értelmét és alakját is, mert hibáiról csak így fog leszokni, s a magyar nyelvben csak így fog tökéletesbedni.

Hiszen számtalan csendőr altiszttel ismerem, ki belépéskor alig tudott néhány szót magyarul, s ma már azt sem tudni, hogy más volt-e az anya nyelve, mint magyar.

Ezen nyelvtanítási rendszert pedig a belépéstől fogva azonnal foganatba kell venni, mert a ki fiatalabb korában nem tanulja meg a szolgálati nyelvet, az vénségére hiába próbálkozik meg vele.

Sok csendőr csak az altiszti iskolában kezdett tanulni s addig pedig csak halogatta a tanulást.

Volt nem egy altiszti tanoncuzom, a ki a szervezeti utasítás 11. §-át sem tudta elmondani. Hogy az ilyen csendőr belefárad a tanulásba hat hónap alatt, az természetes dolog. Pedig az altiszti iskolának nem az a célja, hogy itt kezdjünk tanulni, hanem az, hogy a tudnivalókat olyképen sajátítsuk el, hogy arra másokat is megtaníthassunk.

Ajánlanám az altiszti iskolában előveendő tananyagot az őrsökkel is megismertetni, hogy arra az altiszti sarj és kivált a gyengébbek némileg már az őrsön is előkészülhessenek.

Az őrsökön előveendő tananyagot végig kell tanulatni az altiszti iskolába vágó és való csendőrökkel s csak ha tudják már azt, lehetne őket a bevezénylésre ajánlani.

A mi az altiszti sarjnak a szolgálatban való gyakorlottság illeti, arra nézve a következőket jegyzem meg:

Midőn az őrsparancsnok járőrtársával szolgálatba megy, lepton-nyomon oktassa őt a gyakorlati dolgokra s előhaladását ellenőrzendő a tennivalók előtt kérdezze meg tőle, hogy a most előfordult esetben önállóan eljárja mit is tenne? Ez alkalommal világosítsa fel őt esetleges téves nézetei felől s a hol tájékozatlanságot mutat, ott oktatásával segítsen.

Ha teljes reményt mutatnak arra nézve, hogy már önállóan is el tudnának járni, mi rendes észjárású csendőröknél két év alatt következik be, járőrzetőkül alkalmazandók.

Ilyenkor az őrsparancsnoknak már csak az ellenőrzésnek nyilik alkalmá oktató megjegzéseit megtenni. Ugyanezeker győződik meg megbízhatóságukról, erélyük, körültekintésükről, tapintatosságukról, valamint arról is, hogy járőrtársaikkal szemben mint előjárók elég szigorúak és követelők-e? Honlétükkor kísérjék őket figyelemmel, hogy mint szobaparancsnokok hogy működnek, tudnak-e rendet és fegyelmet tartani s alá-

rendeljeiket hogyan befolyásolják, végül velük, mint előjáróikkal szemben engedelmesek és tiszteletteljesek-e? Együttportyázáskor meggyőződnek arról is, hogy az altiszti sarjnak kiszemelt csendőr bírja-e a fáradalmat, nem-e gyege hozzá s ebből kifolyólag nem-e feltehető, hogy egyedül, vagy önállóan eljárva némi kényelmet enged meg magának, hogy fáradalmaikat enyhítse.

A leirtak szerint állítja össze az őrsparancsnok a csendőr minősítványát s a hol a fennebb vázolt követelmények megvannak, ott bátran jelentheti az őrsparancsnok előjáróinak, hogy ezen csendőr altiszti iskolába alkalmas.

Nem kell hinni azonban, hogy mindenki, a kit az őrsparancsnok előjáróinak, mint altiszti iskolába alkalmasnak jelent, az oda azonnal be is vezényeltetik. Az őrsparancsnok jelentése alapján a szemlélő tiszt győződik meg arról, hogy az alkalmasnak jelzett csendőr, a többi őrsön látott és szintén alkalmasnak minősített csendőrökhöz viszonyítva jobb vagy rosszabb-e, nincsenek-e nála nagyobb előképzettséggel bírók s így itéli meg, vajjon bevezénylése a legközelebbi, vagy csak valamelyik későbbi tanfolyamba történjék-e? A tiszt a szemlekorútján látott alkalmas csendőröket azután az érdem sorrendjében jegyzi elő a vonatkozó jegyzékbe.

Mihelyt a csendőr elérte azt az időt, hogy az altiszti iskolába előjegyeztetett, a vele való tennivalók a következők:

Felteszem, hogy az illető őrsparancsnokhelyettes is. Mint ilyen az őrsön levő próbacsendőrt és fiatal csendőröket oktassa őrsparancsnoka felügyelete és ellenőrzése mellett. Hogy az ehhez való képességet elnyerje, olvasson sok hasznos könyvet, a mi épen az őrsön rendelkezésre áll: így az őrskönyvtárt, csendőr-újságot, napilapot, mert az oktatáshoz feltétlenül megkívánható szöveget és általános ismereteket ezekből meríti. Az oktatásnál a követendő és előírt módszert szigorúan betartandó vele, hogy azt már itt szokja meg. Az irni és fogalmazni tanulók írásbeli feladatait elsősorban ő javítsa s az őrsparancsnok bírálja felül és javítsa ki a még javítani valókat s az osztályozást ez utóbbi eszközölje. Az őrsirodai teendőket őrsparancsnoka felügyelete mellett időnként ő végezze. Az előforduló kisebbszerű, olykor jelentékenyebb bűnesetek kinyomozására ő vezényeltessék ki s eljárásába az őrsparancsnok csak akkor avatkozzék, ha a netán elkövetett mulasztás az eljárás sikerét kockáztatná. A laktanya és szobarend fenntartása rábízandó az őrsparancsnok ellenőrzése működését.

Egyik-másik rosszajlamu csendőr befolyásolását rá kell bízni, mi bajtársi kézből könnyebben is megy s ekkor megtanulja az illető az alárendelttel szemben követendő bánásmódot.

A fegyverfogásoknál őt kell megbizni az egyes fogások és gyakorlatok végrehajtásának megmagyarázásával és a vezényléssel.

Az őrs gazdálkodásának vezetését rá kell bízni s ellen-

őrzés utján meggyőződni róla, hogy hogyan tud az illető gazdálkodni.

A szombatnap vizsgát az őrsparancsnok jelenlétében olykor ő tartsa s a ruhaszükséglet előírászásakor a tudnivalók neki is megmagyarázandók.

Egyszóval az altiszti iskolába kiszemelt csendőr körülbelül úgy foglalkoztatandó, mint a II. altiszttel, azzal a különbséggel, hogy működése, a mikor az őrsparancsnok csak hon van, mindig ennek jelenlétében történjék, nehogy a kellő ismeret hiányában a szolgálat hátrányára valamit elvétsen.

Jó jellemtulajdonságai szilárdan fenntartandók, képességei és ismeretköre inkább gvarbitandók, mint parlagon hevertendő, mert csak úgy óvhatjuk meg őt a hanyatlástól.

Ha az altiszti tanfolyamba való bevezénylés idejékorán nem történhetné meg, az ok neki megmagyarázandó és tudtul adandó, nehogy az illető elkedvetlenedjék és elesüggedjen.

Ha a csendőr egyik-másik hiány miatt altiszti iskolába még alkalmatlannak minősítették, az őrsparancsnok tartsa kötelességének rajta lenni, hogy ezen hiány a következő szemléig elenyésszék, a mikor is a javulás a minősítványi jegyeket kiegészítő előjárónak jelentendő.

Nagyon óvatosnak és igazságosnak kell lenni az altiszti sarjadék kiszemelése és megválasztása, valamint javaslatba hozása körül. A ki nem alkalmas, azt csupán azért javasolni az altiszti iskolába, hogy tőle megszabaduljunk, nem szabad, mert lehet, hogy volna más alkalmasabb is a bevezénylésre, de létszám és férhely miatt vissza kell maradnia, holott ha az érdemtelen nem hozatik javaslatba, ő juthatott volna be helyette. Ily vizsgálás nagy lelkiismeretlenség volna s mindenesetre az előjárók éles figyelmét nem mindig kerülhetné ki megtorlás nélkül.

Az őrsparancsnok az altiszti sarj kiszemelésénél és nevelésénél tartsak szem előtt azt, hogy ezekből lesznek az intézmény jövőendő erősségei és támaszai.

Apró hirdetések.

Bűnügyi rajz.

Írta: Némethy Ferenc csendőrszázados.

A modern nagy napilapoknak hirdetési rovatát az olvasó közönség nagy része laplótélnékné tekintti ugyan, mégis ezen rovat a közéletben nélkülözhetetlen, mert a köz- és magánérdekek számtalan változatban ott találhatnak kielégítésre. A hirdetési rovat, mely némely nagy lapnál 15–20 ívre is terjed, tőzsdéhez vagy vásárhoz hasonló, a melyben a legkülönfélébb, sokszor a legbizarabb dolgok kereslete és kínálata fordul elő. Ha a nagy lapok hirdetési rovata beszűntetnénk, az üzlet emberek ezrei a legnagyobb zavarba jönnének, ezek létkérdése veszélyeztetnénk s a baj talán ép oly nagy lenne, mint ha a posta vagy a vasut üzemét szüntetnénk be.

A modern napilapok hirdetésí rovatainak nagy jelentősége mellett nagyon is érthető, hogy a modern gonosztevők is kiaknázzák azt bűnös üzelmek elősegítése végett.

Természetes, hogy annak, ki ezt teszi, jól kell a viszonyokat ismernie, a jelentéktelennek és jelentőség nélkülinek látszó hirdetést úgy kell megfogalmazni tudnia, hogy a lóláb meg ne látszódjék. Nagyon is érthető, hogy a gonosztevő szándékát és tervét a lehetőség leplezi és hirdetését oly alakba önti, hogy az semmiben sem különbözik a rendes hirdetéstől. A gonosztevő ugyanis nem játszhatik nyílt kártyával, mert különben már a kiadóhivatal visszautasítaná hirdetését és bizony a közönség sem menne lépre.

Nem szabad azonban mindig a feltűnő szövegű hirdetésben gyanút szimatolni. Vegyünk egy példát, a mi a valóságban előfordult.

Az apró hirdetésekben ugyanis alábbi hirdetés volt olvasható:

„Egy a helyi viszonyokkal ismerős egyén, ki jól tud inni és pénzt költeni, vendéglők és kávéházak látogatására kerestetik. Ingyen ellátás és jutalék.»

Ily hirdetés szokatlan, de, — legalább a beavatott előtt, — nem gyanus. A hirdető ugyanis oly embert keres, ki szeszest italtal árusítja és ezen czélból annak korcsmákat kell látogatnia és ott költekeznie.

Gyanusnak, sőt az állam érdekére károsnak látszik a következő hirdetés:

„Nagy javadalmazás! Uri egyén kerestetik, ki a diplomata körökben ismerős és ezen ismeretségét kihasználni képes.»

Be nem avatott előtt az ily hirdetés a kémkedés gyanuját kelti fel; pedig a hirdető egy titkos jelkulcs feltalálója, t. i. egy oly apparaturnak, melynek segítségével a rejtett jelek olvashatók. Míután ilyesre főleg a diplomatáknak van szükségük fontos levelezéseiknél, természetes, hogy a hirdető ezen körökben igyekszik találmányát értékesíteni.

Bő nézzük csak azon hirdetéseket, a melyek közömbös külalakja veszélyes tartalmat leplez.

Így például mily ártatlanul hangzik a következő apró hirdetés;

„Kedves János! Gyere haza, minden rendezve! Kétségbe esett anyád.»

Hasonló szövegű hirdetést gyakran találhatunk a napi lapokban s ezek többnyire egy kis családi dráma befejezését képezik, mely mindennapos. A jó utról letrét könnyelmű fut a bánatos anyja hívja vissza, ki talán vagyona utolsó romjaival rendezte fiának bal-lépését.

Számos esetre találhat ez, de a hirdetésménynek más jelentősége is lehet, t. i. a betörő, tolvaj a czinkostársát értesíti előzetes megállapodás alapján. A betörő orgazdáját hirtelen elfogták s ettől előbbi annyira megijedt, hogy jónak látta kerekét oldani; czinkostársával nem levelezhet, mert ez mindkettőjükre veszélyessé

válhatna, tartózkodási helyét sem adhatja tudtul, mert a rendőrségnek szolgálatná ki magát. Előre megbeszéli tehát czinkosával, hogy időközönként egy előre jelzett napilap hirdetésí rovataból fog tudomást szerezhetni, vajjon az elfogatás veszélye nélkül visszatérhet-e?

Idyllikusan hangzik a következő szöveg:

„Róza és lilium! Kedvesem légy nyugodt, minden jóra fordul, apa is engedni fog. Remélj és légy hü Jancsidhoz.»

Ezen hirdetés egy vizsgálati fogságban levőnek szólt; ilyeneknek az újságot olvasás gyakran megengedtetik; ezen gyanutlan szövegből nyerne tudomást oly dolgokról, melyekről különben semmi módon nem értesülhetek volna. Fenti hirdetésben közöltetik a vizsgálati fogolylyal, hogy ne áruljon el semmit, legyen nyugodt, mert a még fennálló veszélyt barátai el fogják hártani majd.

A következő hirdetés bűnügyi iratokból vétetett:

„Tegnap este nem jöhettem, de hétfőn este nyolcz óraker biztosan. Julcsa.»

A hirdetés tényleg egy cselédeány tette közé és az nem a szeretőjének, hanem rokonainak szólt, kik azon házban betörést követtek el, a hol a leány szolgált. A leány semmiféle ismerősének nem fogadta látogatását, hogy a gyanunak még látszatát is kerülje. A hivatasos betörőkkel rokonai házánál találkozott s ezeknek szólt a hirdetés. A kérdéses hétfőn az uraság t. i. színházba ment s a leány is eltávozott, hogy őket a színházban bevarja; ezen idő alatt történt a betörés. A leányra a legesekélyebb gyanu sem esett, míg végre a véletlen derítette ki bűnrészségét. A hirlap hirdetésí kiadója ugyanis felismerte benne azon nőt, ki fentemlített gyengéd érzelmekre valló hirdetéseket közlötette.

Vizsgáljuk meg csak az oly üzleti hirdetést is, melyben még a kriminalista éles szeme sem találhat semmi gyanusat.

„Birtokeladás. Legjobb buzatermő vidéken fekvő közepes birtokomat egy korom miatt kedvező feltételek mellett eladni óhajtom.»

Így hangzik szószertint egy, talán tisztességes szándékkal közölt hirdetés, azonban egészen más lappanghat mögötte. Lehetséges, hogy a hirdetőnek ezélya oly egyének címét megtudni, a kik pénzüket birtokba fektetni szándékoznak. Ilyenek biztos áldozatai a hirdető tisztességtelen céljainak, legalább tudja, ha csalásait náluk megkísérli, nem dolgozik hiába, mert pénz felett rendelkeznek.

Ezen emberünk talán más czimzó alatt is hirdeti, hogy birtokot óhajt venni, hogy ennek alapján azokat kitudja, kik birtokukon túladni szeretnének. Ha valaki birtokát eladni óhajja, annak többnyire nincs rendben a szénája és hogy birtokát eladja, erre többnyire zilált pénzügyi viszonyai készítetik. A hirdetőnek érdekében áll oly egyének kipuhatólása, a kik adósságba keveredtek, de még némi érték felett rendelkeznek. Ha sikerü

neki ilyenek viszonyait kiszimatolni, azok saját vagy czinkostársai, uzsora czéljainak biztosan áldozatául esnek.

Ilyetén könnyű szerrel rendezhető be egy ügynökség, mondjuk például birtok és jelzalog közvetítésére. A dolog csak pár hirdetésbe kerül, egy a vétel, egy az eladásról. A hirlapi hirdetések révén befolyó ajánlatok képezik az üzlet alapját. Eladók és vevők címei lesznek ismertekké, az egyiket a másikkal közölve, esetleg üzlet köthető, melynél a jutalék ügyszólván semmiért szerezhető meg.

Az adás-vétel hirdetés alapján egy óriási terjedelmű pör (körülbelül 500 eset) keletkezett és van a fővárosi bíróságnál folyamatban, a melyben a csalók egész szövetkezete szerepel. A napilapokban birtokeladást hirdettek; ha érdeklődő tudósítványt kaptak, a szövetkezett ügynökei siettek az illetőt felkeresni, nyomtatott nyilatkozatot irattak alá, a melyben az ügynök részére tetemes jutalék biztosított azon esetben, ha sikerül az üzlet létesítése. A nyilatkozatnak azonban még egy rövid pontozata is volt, melyet az ügynökök a felek előtt eltitkoltak, tudniillik, hogy a megbízó az ügynöknek fáradozásáért azon esetben is fizet egy bizonyos összeget, ha a vétel nem létesül. Ha már most a fél ezen nyilatkozatot aláírta, az ügynök előzetes kiadások címén rendszerint tíz-husz korona előleget kért és azaz eltávozott. Bizonyos idő múlva az ügynök a megbízójától az üzlet sikerlensége esetére kikötött jutalékát követelte s ha az jó szerével nem fizetett, beperelte. A csalók a pört megnyerték, mert a nyilatkozatot a megbízók aláírták s a bíróság az kellett őket marasztalnia, jöllehet kiderült, hogy az illető az üzlet létesítése érdekében mitsem tett.

«Discretio» vagy «Bizalom» számos hirdetésnek a czéjére, a melyek különben minden feltűnés nélküli szövegben jelennek meg. Vannak egyének, kik a eső szélén álló üzletemberek rendetlenül vezetett könyveinek rendezésére ajánlkoznak, nehogy a bíróság az elkerülhetetlen esődnél rossz vagy hamis könyvelés miatt ítélkezzen. Még számos «discret» közbenjárásra tétetik ajánlat, így kellemetlen helyzetek, pénzavarok stb. rendezésére. Ezen apró hirdetések mind emberbaráti szeretetéről látszanak tanuskodni, tényleg azonban a legveszedelmesebbek.

Minden ügy, a mely discretiót igényel, kényes is, a mely mögött egy többé-kevésbé kellemetlen dolog rejlik. Nem szabad az illetőnek megfelekedezni arról, hogy ha ily hirdetés vesz igénybe, magát a hirdetőnek kiszolgáltatta, mihelyt vele az ügyet közli s ezen mulik, ha valamely titokról értesült, hogy azt kizsámlálva, a megbízó zsarolására fordítsa.

Anyagi zavarba bárki, még a legtisztességesebb ember is jöhet, az ellen nincs senki megvéde, hisz szerencsétlen helyzetek már nagy vagyont emésztettek meg. Ha azonban valakinek pénzre van szüksége, ne forduljon az apró hirdetések rovatában rengeteg szám-

ban előforduló ajánlkozókhoz. Ezen hirdetések mögött sok esetben uszorások lappanganak, vagy csalók, kiknek egyedüli czéljük, a felektől többé-kevésbé nagy összeget informatio beszerzésére vagy előzetes költségek fedezésére kicsalni, azután pedig vagy semmit se halatlaknak magukról, vagy áldozatukat a legszemtelenebb módon kizsákmányolják.

Számos példa volna felsorolható, hogy nem minden apró hirdetés oly ártatlan jellegű, mint a milyennek feltűnik. A sorok közt is kell olvasni tudni; a látszat sokszor csal.

A szarkafészek.

Irta: Pajor Tamás csendőrhadnagy.

A júliusi nap forró sugara égette a mezőket. A merre a szem ellátott az érő, hullámzó kalásztenger fölött, tikkadt némaság honolt. Távrolról, hol az ég a földet érintette, a hullámzó párák levegőben elmosdott vonalakban egy falu látszott. Közelebb a gabnatáblák között állott egy szelmalom, mely mint egy fáradt óriás madár lankadtan pihentette vitorlás szárnyait. A tikkadt légben álombaringatóan hangzott a déli harangszó. Mintha az egész természet elrejtett volna az égető napsugár elől, sehol egy lelket nem lehet látni.

A vetéstáblák közül egyszerre két lassan közelgő fénylő szurony tűnik elő s a fordulónál nemsokára kibukkan a csendőrájör, mely a forráság elől tikkadtan igyekszik a lankás két öreg akácájára irányába.

— Egy kicsit pihenjünk, Berkes, — szólott a jól megtermett Markos örmester ifjabb járőrtársának.

A két akácfa alatti gyepek tisztáson a fegyvert, kalapot maguk mellé téve, letelepedtek. Markos örmester a hőségtől verejtékező homlokát törülgette nagy igyekezettel, míg Berkes próbacsendőrt, kit a hőség nem viselt meg annyira, elővette a szabályszeren máhálzott járőrtáskából a pipát s míg a füstöt vigan eregette, egy kis ággal perosz csizmájára rajzolgotott.

Egy pár percze esend állott be. Mindenki a saját gondolataival volt elfoglalva.

Ismerkedjünk meg a két bajtársal egy pár szóban.

Markos Pál örmester 34 éves erős tagbaszakadt ember. Vas szorgalommal és nyílt egyenes modorával 10 éves szolgálati ideje alatt a valóságos örmesteri rangot nyerte el. Mint ügyes nyomozó altisztről valóságos legendák keringtek a csendőrök között. Jó kedélye, humoros beszédmodora ébren tudta tartani mindig alárendeljei érdeklődését. Mint nőtlen ember örökösen csendőrei között élt s tapintatosan magához tudta idomítani a legnyersebb próbacsendőrt is.

Járőrtársa Berkes László még áll fél éves csendőr, kit, miután az első elméleti kiképzésen tulesett, Markos örmester volt hivatva a csendőrtudományok gyakorlati részével megismertetni. Vig kedélyű, áll 22 éves fiatal ember, tele munkakedvvel és rajongással a csendőrség iránt. Legnagyobb öröme a szolgálatban őrsparancs-

nokával lehet. Nincs is hűségesebb hallgatója Markos őrmesternek s mivel látja, hogy személye iránt őszinte a ragaszkodás Berkes részéről: valóságos kedvenczül ismeri az egész őrs, kinek néha egy kis bizalmaskodás is megvan engedve. Most is látni, hogy valami gondolatot keres, a melylyel a beszélgetést megkezdhesse. Pipája amugy is kialudt már, őrsparancsnoka pedig lehunyt szemmel pihen.

— Hm-hm — kezdi Berkes. Markos őrmester ránéz s a mint látja ennek mosolygó arcát, tréfásan rászól.

— No mi baj, Berkes?

— Őrmester ur kérem mégis jó lett volna abból a reggeli szarkákból egyet megtartani s hazavinni az őrsre, házi madárnak; elmulattunk volna vele szabad időben.

Markos őrmester elmolyosodik ifju társa gyerekes gondolkozásán, kinek még mindig a motoszkál fejében, hogy a Jegenyés tanyán, a hol nagy pihenőt tartottak reggel, a béres gyerekek szarkafészeket szedtek ki s a fiatal madaraból szeretett volna egyet elvenni, a mint mondotta, házi madárnak.

— Ej, Berkes, hát minek volna az az őrsön?

Berkes elresterli egy kicsit magát, hogy elutasítottak s fejét lesütve, elkezdi tépdetni a fűszálakat maga körül.

A beállott csendet egy gyujtó szerzegése töri meg, melylyel Markos őrmester szivarra gyujtott. Kényelmesen végigdült az árnyékban s éles szemével nézte a vidéket; majd elővette jegyzékönyvecskéjét s feljegyzett benne egy új rejtekhelyet, mely egy kiszáradt, beomlott kutból keletkezett. Könyvecskéjében sokáig lapozgatva, látszott arcáról a megelégedettség, mit jegyzetei látása szerezett benne. Szép sikerek, érdekes nyomozások fügtek össze azzal a jegyzettel. Merengésében a próbacsendőr zavarta meg, ki zubbonya belső oldalához erősen dörzsölt valamit.

— Gyufát akar gyujtani, Berkes? — kérdezte az őrmester.

— Nem én, őrmester ur, de ezt a nagy rézgombot fényesítgetem, a mit a gyerektől vettem el a tanyán reggel; úgy mondták a szarkafészekben volt, mikor szétszedték.

— Hát mért vette el tőlük; maga is gyűjti, mint a szarka, a kedvence házi madara?

— Szép gomb ez, őrmester ur kérem, és régi. Ezt nem gyárban csinálták. Gondoltam, megőrzöm, mert ritkán lát ilyen az ember.

— Mutassa csak, hadd nézzem meg én is, ha olyan csodaszép dolog.

Markos őrmester a gombot átvéve, egykedvűen forgatta ujjai között egy ideig. A mint a gomb fules részét nézegette, észrevette, hogy az egy kis bórदारabhoz van varrva. Óvatosan kigöngyölgette az összeszugoerodott bórदारabot s nézegette sokáig. Egyszerre kalapját fejbuhájára tolvaa, felénezt az előtte álló csendőrre.

— Mit gondol, Berkes, hogy került ez a gomb a fészekbe?

— Én azt gondolom őrmester ur, hogy valahol a földön feküdt a gomb s a szarka meglátta. Mivel szereti a fényes, csillogó holmit, bevitte a fészekbe.

— Ez eredeti valami — szólott inkább magában Markos őrmester s a földről felemelkedve odatartotta a gombot a megilletővé álló Berkes szeméihez.

— Nézze meg jól Berkes, mit lát ezen a bórदारabkán? Berkes nézte, majd a szemét kinézte, de bizony az ő ifju zsandárszeméi semmi figyelemre méltót nem tudtak azon felfedezni.

— Őrmester ur alázatosan jelentem, én nem látok azon a bórदारabon semmit.

— Hát látja, fiam, ez a bórदारab egy históriás levél, a mit csak el kell tudni olvasni. Hogy a gomb erősen összefügg a bórदारabbal, azt jelenti, hogy nem leszakadt, hanem letépett gombbal van dolgunk. Értsen meg jól, letépett gombbal. Most az a kérdés, ugyebár, hogy mi között nekünk a letépett gombhoz. Ugy-e az ember a saját gombját nem tépi le, a más gombját azonban ha letépi, legalább is verekedni szükséges. Azonban én többet látok ezen, mint verekedést. Nézze ezt a nyomot rajta, kis, ives mélyedés, melynek a folytonossága a közepe körül megvan szakítva. Gondolhatja, hogy valaki letörött körömmel nyomta rá ezt a kis ívet. A nyom alatt a bemélyedéssel párhuzamosan egy sötét barna színű folt. Ez vérfolt és mivel csak a köröm nyoma alatt látható, azt bizonyítja, hogy a köröm be volt szakítva s az vérzett. De mellette szól feltevésemnek az a körülmény is, hogy a köröm nyoma nem teljes iv, hanem megszakított. Már most mi következtethető ebből? A gomb tulajdonosa valakivel dulakodott. A valakinek pedig be volt szakadva a körme. Föltehető azonban az is, az erőteljes körömmel s a leszakításhoz szükséges erőt mérlegelve, hogy a köröm tulajdonosa elkeseredetten kapkodhatott ellenfeléhez, a gomb tulajdonosához. Szóval egy szarkafészékben talált gomb is lehet érdekes néha csendőri szempontból. Hanem eltelt az idő, igyekezzünk a következő tereptárgy felé.

(Vége köv.)

KÉPEINKHEZ.

A budapesti új távirida-központ.

A napokban adták át a budapesti új távirida-központot rendeltetésének. Ezzel postaintézményünk, mely ez idő szerint is európai hírvénekn örönd — egy újabb hatalmas lépéssel haladt előre a tökéletesedés felé. Az új távirida-központ egy hatalmas 93 méter hosszú, 16 méter széles és 10 méter magas teremből és a szükséges mellekhelyiségekből áll. A teremben mintegy 200 legújabb rendszerű gép működik és az egyes csoportok között az érintkezést légnyomású csövesposta közvetíti. A terem 44 villamos ívlámpa látja el nappali fényvel. A gépek körül mintegy 300 tisztviselő szorgoskodik.

A budapesti új távirda központ. — Irányítás, esőposta-főállomás.

HIREK.

Hadapródképző tanfolyam. A csendőrhadapródok kiképzésére felállított 1907/8. évi tanfolyam Pfeiffer Károly százados, budapesti szárnyparancsnok parancsnoklása alatt november 15-én működését megkezdette. A próbaszolgálatra felvett és kiképzés végett a tanfolyamba berendelt 30 hadapród oktatásával a Budapesten állomásozó csendőrfőtisztek, egy honvéd százados-hadbíró, egy belügyminiszteri titkár, egy állatorvos és egy vívomester bízták meg.

helyreigazítás. A lapunk múlt számában «A csernovai zendülés» czim alatt megjelent közleményünkben a fegyvert használt csendőrök száma téves szedés folytán hét helyett kétnél lett jelezve, azt ezenell «hét»-re igazítjuk. Itt jelezzük még, hogy a november hó 7-én Csernován megjelent hindí Szabó László miniszteri tanácsos, a belügyministerium rendőri főosztálya főnökének intézkedése folytán a katonai karhatalom Csernováról bevonatott a rózsabeyi őrs egy hó tartamára 16 főre kiegészítettet, Csernován hat hónapra egy négy főből, Lucsinn pedig két hónap tartamára egy tíz főből álló ideiglenes különítmény állítottatott fel, melyeknek állandó felügyeletével Soltész Sándor főhadnagy, turóczzsentsmártoni szakasz-parancsnok bízottatott meg.

Elfogott orvadászok. Lapunk múlt számában megjelent «Orvadászok» czimú közleményünkkel kapcsolatosan jelezzük, hogy a járőrre nem egy, hanem három lövés tétetett és Viberál Pál cz. őrsvezető nyakán két szem séréttel, Szabó József őrsvezető pedig bal felső combjában egy szem séréttel meg is sérélmezettettek és Moring János erdőőr csizmaszára és bőrtarisnyjára több séréttel megrongáltatott. A járőr az orvadászokra eredménytelenül lát lövést tett és azokat estétől-reggelig tartott lesállítás és nyomozás után Dezső György, Cseh Antal és Molnár István pusztakövöcsi lakosok, ismert orvadászok személyében kiderítette, letartóztatta és a lengyelettői kir. járásbírósnak átadta.

Ellenzegülések. Bányai Albert őrsvezető és Vári Lajos próba csendőrből állott járőr november 4-én délután Kunszentmiklós határában Mizik János tanyáján házkutatást tartott, mely alkalommal Mizik János Vári Lajos próbacsendőrnök ellenzegült. Vári próbacsendőre az ellenzegülővel szemben szuronyát használta s azt súlyosan megsérlette. November 6-án a szatmármegyei Fehérszéken Lakatos Péter szolgálatban álló csendőr pedig a neki ellenzegült Pap Zakariás ottani lakos ellen löfegyverét használta. Pap a lövés következtében meghalt.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Sebtapasz. Égési sebek fájdalomainak enyhítésére legyszerűbb szer a csurgatott méz. Ha a sebet mézzel bekenjük, az csakhamar beheged s teljesen begógyul. Már ezért is tartunk be szabályként, hogy a méz háztartásunkból soha ki ne fogyjon. Ha a mézünk nincsen, úgy égési sebekre a következő tapaszt ajánljuk: egy nyolcad klg. sárga viaszt egy negyed klg. veseziráddékkal és egy negyed liter lenolajjal enyhe tűzön összekeverünk anélkül, hogy a keverék felforrna. Az ekként nyert kenőcsöt gyolcsruhára kenjük s azt az égési sebre

kötjük. A fájdalom csakhamar megszűnik s a gyógyulás rövid idő múlva bekövetkezik.

Vérzés csillapítására sokan még mindig azt az ósdi szokást követik, hogy a sebre pókhálót teregetnek. Óvakodjunk ez esztelen eljárástól, mert a pókháló 'telve vannak porral, piszokkal s a legveszedelmesebb, gyakran halálos vérmérgezést okozó bacillusoknak ezreivel. Tartsunk otthon állandóan vaschlórid vattát (minden gyógyszerárban kapható), ez minden vérzést tüstént megszüntet s a nyílt sebet a fertőzéstől biztosan megóvja.

Olcsó barometer. A «Szövetkezet» czimú folyóirat közlése szerint: egy fazekat színelít kell nedves homokkal megtölteni és azután dugjunk a közepébe egy fenyőtobozt. Ha szép idő van készülöben, akkor a fenyőtoboz pikkelyei kinyílnak; ha ellenben esős, borús időre van kilátás, az időjelző pikkelyek szorosan bezárulnak. A milyen egyszerű, ép oly biztos ez a barometer, mert természeti törvényeken alapul.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

K. V. csendőr. 1. A szolgálat megszakitottnak tekintetik, de ha kétséget kizárólag beigazolódik, hogy a megszakítás tényleg a felhozott módon, tehát nem az ön hibájából történt, úgy nyugdíjazásakor, előadandó kérelmére, ha arra minden tekintetben érdemes lesz, a megszakítástól legfeljebb engedélyvel esetleg eltekintenek. 2. Már megírtuk, hogy a 2. keskeny karposzmányra csak hat évi szolgálat után van igénye.

Kistapolcsányi őrs. Mindkettő ingó tárgy.

S. S. csendőr. Ugylátszik, hogy ön alig ismeri a Szolgálati utasítás 12. §. első bekezdésének rendelkezéseit, mert különben alig fordulna hozzánk, előjárója iránt nagyon kevés tiszteletet tanusít kérdésével. Első kérdéseit illetőleg különben, ha minden áron választ akar, forduljon alkalomlag zászokparancsnokához. A mi pedig az utolsó kérdést illeti, úgy látszik, hogy ön azt tartaná helyesnek, ha az őrsparancsnok neje úlna a kocsis mellé és őn foglalná el a főhelyet az őrsparancsnok mellett. Hát ez bizony arra mutat, hogy ön nemcsak előjárója iránt nem viselkedik a köteless tisztelettel, de a mellett még az udvariasság leg-
elemibb szabályairól sincsen fogalma.

K. J. őrsvezető. Ha a közölt adatok helyesek, úgy jövő év márczius havában.

M. őrsvezető. Gálgóczy Antal táborsernagy, csapat főfelügyelő jelenlegi állomáshelye Wien. Közlebbi lakcímét nem ismerjük.

F. G. őrsvezető. A csendőrség fehérnemű szállítója Freidiger Mózes és fia, Budapest, Laudon-utca 6. sz. alatti cég volt. Most azonban nincs szerződötet szállítója a csendőrségnek, mert a fehérnemű többé nem természetben szolgáltatik ki, hanem azt ki ki az átalányból tetszése szerinti helyen szerzi be. Hogy a fenti cég kisebb rendeléseket kielégít-e, nem tudjuk.

R. J. csendőr. Dolgozata most van elbírálás alatt. Az eredmény annak idején közölve lesz.

K. J. R. 1. Személyi és erkölcsi okmányainak ismerete nélkül nem ítelhetjük meg az ügyet. 2. Különb is ezen ügyben a körülmények észinte és teljes feltárása mellett újból csakis körületi parancsnoksága dönthet.

A budapesti új távirda-központ. — Morse-osztály.

HIVATALOS RÉSZ.

Szakaszáthelyezés.

A nagyszombati szakasz 1907. évi november 1-ével Pozsonyba helyeztetett át s ott mint a pozsonyi 2-ik szakasz szolgálati működését ugyanaz nap megkezdte.

Őrsök felállítása.

A II. számú csendőrkörület területén: a bácsbodrogmegyei Torzsa községben 1 őrsvezető és 4 csendőrrel; az V. számú csendőrkörület területén: a Zólyommege, zólyomi járásában fekvő Dobronya községben 1 őrsvezető és 4 csendőrrel; a Turóczmege, szentmártonblatniczai járásában fekvő Pribócz községben 1 őrmester és 4 csendőrrel; a Nyitramege, vágujhelyi járásában fekvő Nagymodró községben 1 őrmester és 4 csendőrrel; a Pozsonymege, galántai járásában fekvő Kosut községben 1 őrmester és 4 csendőrrel rendszeresített új őrsök 1907 november 1-ével; az Árvarmege námesztói járásában fekvő Mutne községben 1 őrmester és 4 csendőrrel rendszeresített új őrs 1907 november hó 3-ával;

a VIII. sz. csendőrkörület területén: a biharmegyei Félixfürdő 1 őrsvezető és 4 csendőrrel rendszeresített új őrs 1907 nov. 1-ével szolgálati működésüket megkezdték.

Őrsök áthelyezése.

A pozsonymegyei nagyszombati őrs Alsólőczra, a biharmegyei nagyvarosi őrs pedig Krajóvára helyeztetek át, hol szolgálati működésüket 1907. november hó 1-ével megkezdték.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. honvédelmi miniszter úr által:

Oláh Ödön III. sz. csendőrkörületbeli alezredes, kerületi parancsnok-helyettesi, nemkülönbön pótlóvázó bizottsági elnöki minőségben kifejtett kiváló tevékenységeért.

Menkina János III. sz. csendőrkörületbeli főhadnagy, a VI. sz. csendőrkörületnél segédtsízi és oktatótsízi minőségben kifejtett ügybuzgó és kiváló tevékenységeért.

Szj Géza III. számú csendőrkörületbeli főhadnagy, I. segédtsízi, segédtsízi minőségben öt évnél hosszabb időn át lankadatlan szorgalommal és odaadással teljesített szolgálataiért.

Tasi Dániel III. számú csendőrkörületbeli főhadnagy-számvivő, az ezen kerület számvivőségének vezetése körül hosszabb időn át kifejtett kiváló szorgalmáért és eredményes tevékenységeért.

Fazekas Ferencz, m. kir. III. sz. csendőrkörületbeli járásörmester, a közbiztonsági szolgálat terén 24 évet meghaladó időn át kifejtett kötelességű és igen eredményes működéséért.

Spisák András, m. kir. VI. számú csendőrkörületbeli őrmester, 28 éven át odaadó buzgalommal teljesített eredményes szolgálataiért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. III. sz. csendőrkörületi parancsnokság által:

Pál Péter járásörmester, *Szabó Gábor* őrsvezető, cz. őrmester, *Rigó Imre* és *Dezsó Antal* cz. őrsvezetők, *Rócz József*, *Tóth Kálmán* csendőrök és *Hegedűs Sándor* próbacsendőr cz. őrsvezető, valamennyien az egri szárny állományában, mert az egri országos dalünnep és a Dobó-szobor leleplezése alkalmával a rend és biztonság fentartásánál öt napon át éjjel-nappal fáradságot nem ismerő szorgalommal és kitartással hathatósan közreműködtek.

Oláh Imre, *Pataki István*, *Hancz Albert*, *Friml Albert* és *Péczeli János* csendőr cz. őrsvezetők, *Patkó Gyula*, *Grenczer János*, *Szopkó András*, *Fehér József* és *Papp György* csendőrök, valamennyien az egri szárny állományában, mert az egri országos dalünnep és a Dobó-szobor leleplezése alkalmával öt napon át éjjel-nappal, nemkülönbön a folyó évi szeptember hó 5-én József főherczeg Ő Fenségé jelenlétében Hatvan községben megtartott löversenyél a rend és biztonság fentartásánál fáradságot nem ismerő szorgalommal és kitartással hathatósan közreműködtek.

Lukács Gyula járásörmester, *Lakatos Sámuel* egri szárnybeli csendőr, továbbá: *Suhai József* és *Lélermayer János* csendőr cz. őrsvezetők, *Tóth András*, *Egedi János*, *Catanzáró Károly* csendőrök és végül *Csik Imre* próbacsendőr a budapesti szárny állományában, mert a Hatvan község környékén tartott hadgyakorlatoknál József főherczeg Ő Fenségének Hatvan községben való tartózkodása alatt, nemkülönbön az ott megtartott löversenyél a rend és biztonság fentartása körül fáradságot nem ismerő szorgalommal és kitartással közreműködtek.

Reiner Károly egri szárnybeli cz. őrsvezető, mert az egri országos dalünnep és a Dobó-szobor leleplezésénél öt napon át éjjel-nappal, továbbá a Hatvan község környékén megtartott hadgyakorlatoknál József főherczeg Ő Fenségének Hatvan községben való tartózkodása

Magyarnak Pécs! — Németnek Bécs!

A szolgálat érdeke

is megkívánja a pontos órát. Legnagyobb választék a legpontosabb órákról és divatos ékszerekről képes árjegyzékemben, melyet ingyen és bérmentve küldök bárkinek, ki ezen lapra hivatkozik.

SCHÖNWALD IMRE, PÉCS, órásmest. és ékszergy.

alatt, nemkülönben az ott megtartott lövészennél a rend és biztonság fentartása körül fáradságot nem ismerő szorgalommal és kitartással hathatósan közreműködött.

Winkler Adolf, Hatala Mihály, Rozgonyi György, Boldizsár Agoston és Szécsi Károly cz. őrmesterek, *Imáth László, Szabó József és Molnár Ferenc* csendőr cz. őrsvezetők, *Györfi Imre, Balogh György, Fülöp György, Hafron Albert, Lengyel Ignác és Székely József* csendőrök, valamennyien az egri szárny állományában, mert a folyó évi szeptember hó 5-én Hatvan községben József főherczeg Ó Fensége jelenlétében megtartott lövészennél alkalmával a rend és a biztonság fentartása körül fáradságot nem ismerő szorgalommal és kitartással hathatósan közreműködtek.

Zagya István őrmester, mert mint szárny-számvivő, és *Wolf Gyula* cz. őrmester, mert mint szárny segédmunkás, az egri szárny felállítására alkalmával előjáró szárnyparancsnokukat, fáradságot nem ismerő szorgalommal és kitartással hathatósan támogatták, a szárny felállításával járó munkálatokat a rendes napi ügymenetnek fennakadás nélkül való elintézése mellett éjelekre átmenőleg nagy odaadással végezték.

Pénzbeli megjutalmazás.

A m. kir. belügyminiszter ur folyó évi szeptember hó 19-én kelt 99046/V/b. számú rendeletével a közbiztonsági szolgálat terén elért szép eredményeikért:

Szoboczký József egri szárnybeli járásőrmesternek 100 K, *Varga Ferenc* egri szárnybeli járásőrmesternek 80 K, *Mészáros Mihály* egri szárnybeli cz. őrmesternek 50 K, *Darabánt Miklós* csendőr cz. őrsvezetőnek, *Gy. Szabó Sándor* és *Vig János* egri szárnybeli csendőröknek 40—40 K, *Tóth Kálmán* és *Nagy János* egri szárnybeli csendőröknek pedig 30—30 K pénzbeli jutalmat adományozott.

Kinevezettek:

1907 november hó 1-ével:

a következő őrmesterek:

<i>Lőrincz István</i>	(1. rangsz.) a VIII. sz.
<i>Móra József</i>	(2. ") a VIII. " "
<i>Losonczi Márton</i>	(3. ") az V. " "
<i>Dolák Márton József</i>	(4. ") a IV. " "
<i>Fehér Ignác</i>	(5. ") a VIII. " "
<i>Schindler Imre</i>	(6. ") az V. " "
<i>Modródszky József</i>	(7. ") az V. " "
<i>Vincze János</i>	(8. ") az V. " "
<i>Cséfai Géza</i>	(9. ") az V. " "
<i>Veisz János</i>	(10. ") a IV. " "
<i>Viola Lajos</i>	(11. ") a III. " "
<i>Modródszki Károly</i>	(12. ") az V. " "

csendőrkerület állományában járásőrmesterekké.

Előléptettek:

1907 november hó 1-ével:

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában: *Szórád Dénes, Jakabos Antal, Székely András L., Csergő Balázs, Kovács Áron, Gyurka János, Ottova Nándor, Ilyés Márton, Gálfi Ferenc, Tőkés József, Pál Mózes, Jancsó István I. és Nagy Ferenc III.* őrsvezetők, címzetes őrmesterekké.

Bedners János és *Szécsi Sámuel*, VII. és *Hencz Lajos, Varga József L., Hermann János* és *Gellai János* VIII. számú csendőrkerületbeli cz. őrsvezetők, II-od altisztek, őrsvezetőkké; végül

az öt évi tényleges szolgálat befejezése után:

Suba Menyhért és *Orbán István*, II. és *Rusa Pál*, VI. sz. csendőrkerületbeli csendőrök, csendőr címzetes őrsvezetőkké.

Járőrszervezői jelvényvel elláttattak:

A m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában: *Kerekes István, Daczó János, Stibli Márton, Normák János, Kosztin József, Tóth Bertalan, Cselnek József, Maczola Mihály, Piszle Tivadar, Szemán Pál* és *Filip Vazul* csendőrök.

Katonai szolgálati jel.

Kardos Géza, VI. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, 1907 november hó 13-ával, az I. osztályu-, továbbá:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Verba István csendőr cz. őrsvezető 1907 október hó 16-ával, *Bordi József* csendőr cz. őrsvezető 1907 nov. 1-ével, *Csanádi György* őrsvezető 1907. évi október hó 16-ával;

A m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Gróza Simon őrsvezető, 1907 okt. 24-ével, *Orbán Sándor* őrsvezető, 1907 november 1-ével;

A m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Tóth Lajos II. őrsvezető, 1907 nov. 13-ával, *Nagy Vendel* cz. őrmester, 1907 okt. 13-ával, *Bakos István* cz. őrmester, 1907 október 15-ével, *Azsbóth József* őrsvezető, 1907 november 19-ével, *Bándli Károly* cz. őrsvezető 1907 nov. 17-ével, *Vass Ferenc* II. őrsvezető 1907 nov. 25-ével, *Kántor István* cz. őrmester 1907 nov. 5-ével, *Giczi György* csendőr cz. őrsvezető 1907 nov. 17-ével, *Jánka György* csendőr cz. őrsvezető 1907 nov. 5-ével, végül

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában: *Pál Dávid* őrsvezető 1907 október 15-ével, *Kristó Károly* cz. őrsvezető 1907 okt. 15-ével, *Balló Sándor* cz. őrsvezető 1907 okt. 15-ével, *Bakó Károly* őrsvezető 1907 okt. 18-ával — a II. osztályu legénységi katonai szolgálati jellel elláttattak.

